

plads til alle, som i 1990 forlader basisuddannelsen. Praktikpladssøgende fra tidligere år søges i videst muligt omfang tilgodeset med praktikpladser«. På denne baggrund fremsatte regeringen forslag til lov om tilvejebringelse af lære- og praktikpladser (L 239).

– Tredje aftale er baggrunden for regeringens fremsættelse af dette lovforslag.

Mindretallet stemte for lovforslag nr. L 239 med en klar fremhævelse af, at mindretallet mente, at der fortsat manglede tilstrækkelige tilskyndelser – gulerod/pisk – til at antage praktikelever. Men mindretallet stemte for, fordi praktikpladssøgende hermed havde fået et retskrav på at få en hel erhvervsfaglig uddannelse.

Mindretallet mener fortsat, at der er mange problemer med hensyn til sikring af praktikpladser. F.eks. er de praktikpladssøgende elever, der forlod basisåret i 1989, tilsyneladende glemt til trods for aftalen af den 10. maj 1990. At lade praktikpladssøgende påbegynde 2. dels skoleundervisning som erstatning for praktikpladser er måske rimeligt nok, men det skubber problemet med manglende praktikpladser foran.

Med de af mindretallet stillede ændringsforslag er der rådet bod på de værste kritikpunkter. Ændringsforslagene betyder, at arbejdsgiverne vil antage flere praktikelever. Det er i sig selv ganske afgørende, idet rigtige praktikpladser klart er at foretrække frem for praktikpladskompenserende undervisning. Ændringsforslagene betyder også, at de arbejdsgivere, som har opfyldt deres forpligtelse til at uddanne fremtidens arbejdskraft, ikke kan risikere at blive straffet, som det er tilfældet i regeringens forslag.

Mindretallet beklager meget, at det ikke har været muligt at råbe regeringen og Socialdemokratiet op, således at lovforslaget er blevet ændret i overensstemmelse med den tankegang, der ligger i mindretallets ændringsforslag. Dette er så meget mere beklageligt, som stort set ingen udtrykker tilfredshed med lovforslaget, som det er fremsat af regeringen. Endelig er lovforslaget meget bureaukratisk. Det er udtryk

for en bureaukratisk planlægning, hvor mindretallets ændringsforslag er udtryk for styret markedsøkonomi.

Det er tilsyneladende udtryk for, at fornuft har svært ved at trænge ind, når forlig er indgået under meget besvær. Så holdes der med næb og klør fast, selv om snart sagt enhver kan se, at alle havde været langt bedre tjent med en anden udformning.

Et *andet mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *tredje mindretal* (Cenrum-Demokraternes medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget ved 3. behandling.

Et *fjerde mindretal* (Kristeligt Folkepartis medlem af udvalget) vil redegøre for sin stilling til lovforslaget ved 3. behandling.

Såfremt der til 3. behandling stilles ændringsforslag, der imødekommer mindretallets indvendinger mod lovforslaget, kan mindretallet medvirke til lovforslagets gennemførelse.

### Ændringsforslag

Af et *mindretal* (SF):

Til § 1

1) I nr. 1 udgår »helt eller delvis«.

Til § 7

2) § 7, stk. 1, 2. pkt., affattes således:

»Takster for den af staten finansierede refusion fastsættes på de årlige finanslove efter indstilling fra bestyrelsen for Arbejdsgivernes Elevrefusion.«

3) Efter stk. 3 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 4. Den del af refusionsudbetalingen, der ikke dækkes efter stk. 1, finansieres af arbejdsgiverbidrag efter § 12, stk. 2.«

Til § 12

4) I stk. 1 indsættes efter »visse beforderings-